

Predmet C-734/19

**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda**

Datum podnošenja:

4. listopada 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunalul București (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

27. rujna 2019.

Tužitelj:

ITH Comercial Timișoara SRL

Tuženici:

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (Državna agencija za poreznu upravu – Regionalna glavna uprava za javne financije u Bukureštu, Rumunjska)

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (Državna agencija za poreznu upravu – Regionalna glavna uprava za javne financije u Bukureštu – Uprava za javne financije, sektor 1, Rumunjska)

Predmet glavnog postupka

Upravna tužba kojom se zahtijeva poništenje poreznog rješenja o obvezi plaćanja PDV-a.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Na temelju članka 267. UFEU-a traži se tumačenje odredbi Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kao i načela

pravne sigurnosti, zaštite legitimnih očekivanja, nediskriminacije i porezne neutralnosti.

Prethodna pitanja

1.1. Dopušta li se odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, konkretno člancima 167. i 168., načelom pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, načelom nediskriminacije i načelom porezne neutralnosti, ili im se protivi to da porezni obveznik koji je stvorio određene troškove ulaganja s namjerom da ih namijeni izvršenju oporezive transakcije, gubi pravo na odbitak PDV-a za te troškove ako se kasnije odustane od predviđenog ulaganja?

1.2. Dopušta li se navedenim odredbama i načelima ili im se protivi to da se, u slučaju odustajanja od ulaganja, pravo na odbitak dovodi u pitanje i u okolnostima koje nisu one u kojima je porezni obveznik počinio zlouporabu ili izbjegavanje?

1.3. Dopušta li se navedenim odredbama i načelima ili im se protivi tumačenje na način da okolnosti u kojima se, u slučaju odustajanja od ulaganja, pravo na odbitak može dovesti u pitanje, uključuju:

1.3.1. naknadno ostvarenje rizika neprovedbe ulaganja koji je poreznom obvezniku bio poznat u trenutku stvaranja troškova ulaganja, kao što je činjenica da javno tijelo nije odobrilo urbanistički plan koji je potreban za ostvarenje predmetnog ulaganja;

1.3.2. promjenu gospodarskih okolnosti tijekom vremena tako da predviđeno ulaganje izgubi profitabilnost koju je imalo na dan kada je započeto?

1.4. Treba li odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i opća načela europskog prava tumačiti na način da se u slučaju odustajanja od ulaganja:

1.4.1. zlouporaba ili izbjegavanje kojim se opravdava dovođenje u pitanje prava na odbitak, pretpostavljaju ili ih porezna tijela moraju dokazati;

1.4.2. dokaz zlouporabe ili izbjegavanja može biti jednostavna pretpostavka ili su potrebni objektivni dokazi?

1.5. Dopušta li se odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i općim načelima europskog prava, ili oni isključuju to da se, u slučaju odustajanja od ulaganja, zlouporaba ili izbjegavanje kojima se opravdava dovođenje u pitanje prava na odbitak, uzmu u obzir ako se porezni obveznik ne može koristiti robom i uslugama za koje je odbio PDV za bilo koju svrhu, a time niti u isključivo privatne svrhe?

1.6. Treba li odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i opća načela europskog prava tumačiti na način da, u slučaju odustajanja od ulaganja, okolnosti koje su nastale nakon što je porezni obveznik stvorio troškove, kao što su primjerice (i.) nastanak gospodarske krize ili (ii.) ostvarenje rizika neprovedbe ulaganja koji je postojao na dan kada su stvoreni troškovi ulaganja (na primjer, činjenica da javno tijelo nije odobrilo urbanistički plan koji je potreban za ostvarenje predmetnog ulaganja) ili (iii.) izmjena procjena u pogledu profitabilnosti ulaganja, predstavljaju okolnosti koje ne ovise o volji poreznog obveznika i koje se mogu uzeti u obzir prilikom određivanja njegove dobre vjere?

1.7. Treba li odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, konkretno članke 184. i 185, načelo pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, načelo nediskriminacije i načelo porezne neutralnosti tumačiti na način da odustajanje od ulaganja predstavlja slučaj ispravka PDV-a?

Drugim riječima, u slučaju naknadnog odustajanja od ulaganja, ostvaruje li se činjenica da se dovodi u pitanje pravo na odbitak PDV-a za određene troškove ulaganja koji su poreznom obvezniku nastali s namjerom da ih namijeni izvršenju oporezive transakcije, mehanizmom ispravka PDV-a?

1.8. Dopušta li se odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ili im se protivi nacionalno zakonodavstvo kojim se taksativno propisuje da se pravo na odbitak PDV-a za ulaganja od kojih se odustalo može zadržati isključivo u dva slučaja utvrđena u dvjema presudama Suda na koje se ukratko upućuje: (i.) ako, zbog okolnosti neovisnih o njegovoj volji, porezni obveznik nikada ne iskoristi tu robu/usluge za svoju gospodarsku djelatnost, kao što je Sud Europske unije odlučio u presudi u predmetu C-37/95, Belgische Staat protiv Ghent Coal Terminal NV, kao i (ii.) u drugim slučajevima u kojima stečene robe/usluge za koje je ostvareno pravo na odbitak nisu iskorištene za gospodarsku djelatnost poreznog obveznika zbog objektivnih razloga neovisnih o njegovoj volji, kao što je odlučeno u presudi Suda Europske unije u predmetu C-110/94, Intercommunale voor zeewaterontziltng (INZO) protiv Belgijske države?

1.9. Dopušta li se odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, načelom pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, ili im se protivi to da porezna tijela opozovu priznavanja koja su sadržana u ranijim izvješćima o poreznom nadzoru ili u ranijim odlukama o žalbama u upravnom postupku:

1.9.1. u smislu da je pojedinac stekao robu i usluge s namjerom ih namijeni izvršenju oporezive transakcije;

1.9.2. u smislu da je obustava ili odustajanje od projekta ulaganja uzrokovano određenom okolnošću koja ne ovisi o volji poreznog obveznika?

2.1. Dopušta li se odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, konkretno članka 28., ili im se protivi to da se mehanizam pojma komisionara primjenjuje i izvan ugovora o nalogu bez zastupanja?

2.2. Treba li odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, konkretno članak 28., tumačiti na način da se pojam komisionara primjenjuje ako porezni obveznik izgradi objekt u skladu sa zahtjevima i uvjetima djelatnosti druge pravne osobe, s ciljem zadržavanja vlasništva nad objektom i, nakon njegova dovršetka, isključivo davanja objekta u zakup toj drugoj pravnoj osobi?

2.3. Treba li navedene odredbe tumačiti na način da izvođač, u situaciji koja je ranije opisana, treba naplatiti troškove ulaganja povezane s izgradnjom objekta, pravnoj osobi kojoj će taj objekt dati u zakup kada bude dovršen i od te pravne osobe naplatiti pripadajući PDV?

2.4. Treba li navedene odredbe tumačiti na način da je izvođač, u situaciji koja je ranije opisana, obvezan fakturirati troškove ulaganja i pripadajući PDV kada konačno prestane s izvođenjem građevinskih radova zbog drastičnog smanjenja gospodarske djelatnosti osobe kojoj je taj objekt trebao dati u zakup, pri čemu je smanjenje prouzročeno time da bi ta osoba uskoro mogla postati nesolventna?

2.5. Treba li odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i opća načela europskog prava tumačiti na način da porezna tijela mogu izmijeniti kvalifikaciju transakcija poreznog obveznika ne uzimajući u obzir odredbe ugovora koje je taj porezni obveznik sklopio, čak i ako predmetni ugovori nisu fiktivni?

2.6. Dopušta li se odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, te konkretno načelom pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, ili im se protivi to da porezna tijela opozovu priznavanja poreznom obvezniku prava na odbitak PDV-a, koja su sadržana u ranijim izvješćima o poreznom nadzoru ili ranijim odlukama o žalbama u upravnom postupku?

Navedene odredbe prava Unije

Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, osobito članak 9. stavak 1. i članci 28., 63., 167., 168., 184. i 185.

Navedene odredbe nacionalnog prava

A. Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, publicată în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 927 din 22 decembrie 2003, cu modificările ulterioare

(Zakon br. 571/2003 o Poreznom zakoniku, objavljen u Službenom listu Rumunjske, Dio I., br. 927, od 22. prosinca 2003., i naknadne izmjene; u daljnjem tekstu: Porezni zakonik iz 2003.):

- članak 11. propisuje da prilikom određivanja iznosa poreza porezna tijela ne moraju uzeti u obzir transakciju koja nema gospodarski cilj ili mogu izmijeniti kvalifikaciju oblika transakcije ili djelatnosti kako bi se odrazio njezin gospodarski sadržaj;
- člankom 128. stavcima 1. i 2. definirana je isporuka robe te se predviđa da kada u okviru isporuke robe porezni obveznik kao posrednik djeluje u vlastito ime, ali za drugu osobu, smatra se da je on sam stekao i isporučio tu robu;
- člankom 129. stavcima 1. do 3. definira se pružanje usluga te se predviđa da kada porezni obveznik koji djeluje u vlastito ime ali za drugu osobu sudjeluje u isporuci usluga, smatra se da je taj porezni obveznik osobno primio ili isporučio te usluge;
- članak 138. u biti predviđa da se oporezivi iznos smanjuje u slučaju djelomičnog ili potpunog prestanka ugovora o isporuci robe ili pružanju usluga prije nego njezina izvršenja, ali za koju su računi izdani unaprijed;
- članak 145. stavak 2. propisuje pravo na odbitak PDV-a za stjecanja ako su, među ostalim, namijenjena za uporabu u okviru izvršavanja oporezivih transakcija;
- članak 148. stavak 1. predviđa da se početni odbitak ispravlja, među ostalim, kada postoje izmjene elemenata koji su uzeti u obzir nakon određivanja iznosa koji se može odbiti, odnosno [izmjene] koje su se dogodile nakon podnošenja porezne prijave, uključujući slučajeve iz članka 138. Poreznog zakonika iz 2003.

B. Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal 2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în *Monitorul Oficial al României*, partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările ulterioare (Odredbe za provedbu Poreznog zakonika, donesene Uredbom Vlade br. 44/2004, objavljenom u Službenom listu Rumunjske, Dio I., br. 112, od 6. veljače 2004., i naknadne izmjene; u daljnjem tekstu: Provedbene odredbe):

- u skladu s točkom 6. podtočkom 3., smatra se da u slučaju isporuke robe porezni obveznik koji djeluje u svojstvu komisionara i primi račune u svoje ime od komitenta – prodavatelja ili, ovisno o slučaju, od dobavljača, i koji izdaje račune u svoje ime na teret komitenta – kupca ili, ovisno o slučaju, na teret klijenta, djeluje u svoje ime, ali za račun komitenta. S poreznog stajališta, komisionar se smatra kupcem i preprodavateljem robe, neovisno o tome što djeluje za račun prodavatelja ili kupca. Ako komisionar, u skladu s ugovorom, djeluje u ime i za račun komitenta kao nalogodavca, ali prima i/ili izdaje račune u svoje ime, on sa stajališta PDV-a postaje kupac – preprodavatelj;

- točka 7. podtočka 2. predviđa da se odredbe točke 6. podtočke 3. primjenjuju i na pružatelje usluga;
- točka 19. podtočka 4. u biti predviđa da se u slučaju *ponovnog fakturiranja* iznosa troškova stvorenih za drugu osobu, odnosno kada porezni obveznik primi račun ili drugi dokument na svoje ime za isporuku robe ili usluga koja je izvršena u korist druge osobe i ponovno fakturira protuvrijednost pripadajućih isporuka, primjenjuje pojam komisionara u skladu s odredbama točaka 6. i 7. U tom slučaju, porezni obveznik ima pravo odbiti porez za stjecanje robe ili usluga koje će se ponovno fakturirati i obvezan je naplatiti porez na dodanu vrijednost za oporezive transakcije;
- točka 45. podtočka 6. u biti predviđa da:
  - u slučaju nekretnina u izgradnji koje kasnije nisu dovršene, na temelju odluke o odustajanju od ulaganja koja su izbrisana iz poslovnih knjiga i upisana u račune troškova, zadržava se pravo na odbitak ako, zbog okolnosti koje ne ovise o njegovoj volji, porezni obveznik nikada nije iskoristio tu robu i usluge za obavljanje svoje gospodarske djelatnosti, kao što je Sud odlučio u presudi od 15. siječnja 1998., *Belgische Staat/Ghent Coal Terminal NV* (C-37/95, EU:C:1998:1);
  - pravo na odbitak može se također zadržati u drugim situacijama u kojima se stečena roba i usluge za koje je ostvareno pravo na odbitak ne koriste za gospodarsku djelatnost poreznog obveznika iz objektivnih razloga koji nemaju veze s njegovom voljom, kao što je Sud odlučio u presudi od 29. veljače 1996., *Intercommunale voor zeewaterontziltling (INZO)* (C-110/94, EU:C:1996:67);
  - u slučaju stjecanja zemljišta s izgrađenim objektima, porezni obveznik ima pravo odbiti PDV koji se odnosi na stjecanje ako predoči dokaz o namjeri, potvrđenoj objektivnim elementima, da će se zemljište na kojem su bili izgrađeni objekti nastaviti koristiti u svrhu njegovih oporezivih transakcija, na primjer za izgradnju drugih objekata namijenjenih izvršavanju oporezivih transakcija, kao što je Sud odlučio u presudi od 29. studenoga 2012., *Gran Via Moinești* (C-257/11, EU:C:2012:759);
- točka 71⁸ u biti predviđa da vrijednost materijalne/nematerijalne imovine u izgradnji, koja kasnije nije dovršena i koja je izbrisana iz poslovnih knjiga te upisana u račune troškova, u situaciji u kojoj su ugovori prijevremeno raskinuti, predstavlja troškove koji se ne mogu odbiti ako vrijednost imovine nije stečena prodajom ili otuđenjem.

Kratak prikaz činjeničnog stanja i glavnog postupka

- 1 Činjenično stanje glavnog postupka određeno je neostvarivanjem dvaju projekata povezanih s nekretninama, koje je tužitelj započeo tijekom 2006. i 2007. u skladu s ugovorima koje je u tu svrhu sklopio s društvom koje proizvodi dizala i pokretne stepenice (u daljnjem tekstu: društvo za proizvodnju dizala).
- 2 Tužitelj je 2006. kupio zemljište na kojem je trebao izgraditi objekt za proizvodnju i izradu dizala te potom tu nekretninu dati u zakup društvu za proizvodnju dizala na deset godina (u daljnjem tekstu: projekt Dragomirești Vale).
- 3 Ugovorom o kupoprodaji koji je sklopljen u prosincu 2007., tužitelj je od društva za proizvodnju dizala kupio nekretninu koja se sastoji od zemljišta i objekta u kojem je to društvo obavljalo svoju djelatnost. Svrha transakcije [bila je], s jedne strane, namjera tužitelja da na predmetnom zemljištu izgradi neboder s poslovnim prostorima i trgovačkim centrima (projekt Calea Giulești), i, s druge strane, potreba društva za proizvodnju dizala da smanji vlastite troškove preseljenjem u prostor koji bi bio izgrađen u okviru projekta Dragomirești Vale.
- 4 Tužitelj je u razdoblju 2008. – 2010., u okviru projekta Dragomirești Vale, pretrpio troškove za određene pripremne aktivnosti, poput, na primjer, dobivanja građevinske dozvole i sklapanja određenih ugovora o tehničkom savjetovanju kako bi dobio tu dozvolu, zatim projektiranja, izgradnje određenih prethodnih objekata te pružanje usluga upravljanja gradilištem. Ti su troškovi iznosili 942 471 rumunjskih leja, uvećano za PDV koji je iznosio 226 193 rumunjskih leja, u pogledu kojeg je tužitelj ostvario svoje pravo na odbitak.
- 5 U okviru projekta Calea Giulești, tužitelju su nastali troškovi kako bi dobio dozvolu potrebnu za rušenje postojećih objekata na zemljištu na kojem je društvo za proizvodnju dizala obavljalo svoju gospodarsku djelatnost i kako bi dobio građevinsku dozvolu. Ti su troškovi iznosili 71 268 rumunjskih leja, uvećano za PDV koji je iznosio 13 541 rumunjskih leja, u pogledu kojeg je tužitelj ostvario svoje pravo na odbitak.
- 6 U kontekstu gospodarske krize i produljenja rasprava s javnim tijelima uključenima u izdavanje potrebnih dozvola, tužitelj je 2008. obustavio projekt Calea Giulești.
- 7 U istom je kontekstu društvo za proizvodnju dizala bilo primorano zakupiti prostor za koji je plaćalo zakupninu koja je bila niža od one koju je s tužiteljem bio ugovorio za objekt za proizvodnju dizala koji je trebao biti izgrađen naknadno. U tim okolnostima, tužitelj je također obustavio i projekt Dragomirești Vale te je zakupio nekretninu koju je dao u podzakup društvu za proizvodnju dizala na sedam godina u zamjenu za nižu zakupninu od one koja je bila prvotno ugovorena. U dodatku ugovoru o kupoprodaji, društvo za proizvodnju dizala potvrdilo je da je tužitelj u cijelosti i pravodobno ispunio svoju obvezu preseljenja.

- 8 Tužitelj je 26. svibnja 2016. odlučio povući se iz ulaganja povezanih s projektom Calea Giulești i upisati ih u financijske izvještaje koji su sastavljeni za 2015. Međutim, tužitelj je dobio uvjerenje o podacima iz dokumenata prostornog uređenja za dozvolu za rušenje postojećih objekata na zemljištu koje je prije bilo u posjedu društva za proizvodnju dizala, kao i uvjerenje o podacima iz dokumenata prostornog uređenja za izradu dokumentacije koja se odnosi na dozvole za provedbu projekta o kojima je riječ.
- 9 Tijekom 2009. i 2013. porezni inspektori proveli su nadzor nad djelatnošću tužitelja u razdoblju od 27. ožujka 2006. do 30. lipnja 2012., uključujući troškove ulaganja povezane s dvama nekretninskim projektima o kojima je riječ, radi provjere poštovanja zakonodavstva o PDV-u. U zapisnicima o poreznom nadzoru utvrđeno je da je tužitelj tijekom razdoblja obuhvaćenog nadzorom odbijao i naplaćivao PDV u skladu sa zakonom. Osim toga, u jednom od zapisnika o poreznom nadzoru izričito se navodi da gospodarsko-financijska situacija nije omogućavala nastavak dvaju predmetnih projekata.
- 10 U okviru drugog poreznog nadzora iz 2016., porezni inspektori ispitali su razdoblje od 1. srpnja 2012. do 30. lipnja 2016. U zapisniku o poreznom nadzoru utvrđeno je da tužitelj nije odbio u skladu sa Zakonom o PDV-u iznos od 13 541 rumunjskih leja za troškove ulaganja u okviru projekta Calea Giulești i da je od društva za proizvodnju dizala bio dužan naplatiti PDV u iznosu od 226 193 rumunjskih leja za troškove ulaganja nastale u okviru projekta Dragomirești Vale koje je tužitelj trebao ponovno fakturirati društvu za proizvodnju dizala.
- 11 Poreznim rješenjem donesenim na temelju potonjeg zapisnika o poreznom nadzoru tužitelj je bio obvezan platiti dodatni iznos na ime PDV-a u visini od 239 734 rumunjskih leja. Tužitelj je u ovom predmetu najprije u upravnom postupku, a zatim u sudskom postupku, osporavao zapisnik o poreznom nadzoru i porezno rješenje te je zatražio povrat plaćenih iznosa i pripadajućih kamata.

Glavni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 12 Tužitelj tvrdi da nije bio obvezan naplatiti dodatni PDV u visini od 226 193 rumunjskih leja i da porezna uprava nezakonito nije prihvatila odbitak PDV-a u iznosu od 13 541 rumunjskih leja koji je u prijavi PDV-a utvrđen kao negativan iznos i čiji se povrat mogao ostvariti u prosincu 2015. Tužitelj tvrdi da je odustao od dvaju predmetnih projekata zbog kasnijih događaja neovisnih o njegovoj volji, koji isključuju izbjegavanje ili zlouporabu.
- 13 Tuženici tvrde da rješenje spora ovisi o tome da sud koji je uputio zahtjev utvrdi postoji li pravo na odbitak PDV-a neovisno o razlozima zbog kojih se odustalo od ulaganja i je li zahtjev za povrat PDV-a u iznosu od 226 193 rumunjskih leja odbijen u skladu sa zakonom.

- 14 Što se tiče projekta Calea Giulești, tuženici tvrde da, iako su priznali da je tužitelj stekao usluge koje se odnose na taj projekt s namjerom da ih namijeni izvršenju oporezivih transakcija, PDV koji je plaćen za navedene usluge treba, međutim, ispraviti na temelju članka 148. Poreznog zakonika iz 2003. i točke 45. Provedbenih odredbi, s obzirom na to da je tužitelj promijenio navedenu namjeru i nakon toga odustao od projekta.
- 15 Tuženici smatraju da je tužitelj mogao ostvariti pravo na odbitak samo ako je do odustajanja [od projekta] došlo zbog objektivnih razloga, koji podrazumijevaju okolnosti neovisne o njegovoj volji koje su se pojavile nakon pokretanja ulaganja. Tužitelj nije dokazao te objektivne razloge i znao je za elemente koji su mogli dovesti do toga da projekt ne bude dovršen i slobodno je preuzeo rizike na sebe.
- 16 Prema mišljenju tuženika, prigovor koji je tužitelj podnio nije se mogao prihvatiti na temelju presude INZO jer je tužitelj odlučio upisati ulaganje u troškove prije provedbe studije izvedivosti koja je pokazala da projekt nije profitabilan.
- 17 Što se tiče projekta Dragomirești Vale, iako su tuženici tužitelju priznali pravo na odbitak PDV-a plaćenog za usluge povezane s tim projektom i da je te usluge tužitelj stekao u svoje ime, oni su, međutim, smatrali da su predmetna stjecanja bila provedena za račun društva za proizvodnju dizala jer je nekretnina koja je trebala biti izgrađena i dana u zakup društvu za proizvodnju dizala, trebala biti napravljena u skladu s potrebama djelatnosti navedenog društva.
- 18 Tuženici su tvrdili da, iako su izmijenili kvalifikaciju transakcije između tužitelja i društva za proizvodnju dizala u svrhu primjene mehanizma pojma komisionara, oni su naknadno smatrali da je tužitelj trebao ponovno fakturirati društvu za proizvodnju dizala sve troškove usluga i naplatiti od tog društva pripadajući PDV za troškove usluga.

Kratki pregled obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 19 Kao prvo, u odnosu na projekt Calea Giulești, sud koji je uputio zahtjev smatra da je potrebno pojasniti mogu li se odredbe Direktive 2006/112 tumačiti na način da svaka osoba koja stekne robu ili usluge s namjerom da se njima koristi za obavljanje oporezive djelatnosti, stječe i odgovarajuće pravo na odbitak PDV-a i zadržava to pravo čak i ako se roba ili usluga kasnije ne koriste za potrebe prvotnog cilja zbog okolnosti nastalih nakon stjecanja robe ili usluge, neovisnih o volji poreznog obveznika, koje isključuju izbjegavanje ili zlouporabu od strane tog poreznog obveznika, kao što je Sud presudio u predmetu INZO (C-110/94, EU:C:1996:67).
- 20 Kao drugo, u odnosu na projekt Dragomirești Vale, sud koji je uputio zahtjev smatra da je potrebno pojasniti dopušta li se odredbama Direktive 2006/112, konkretno odredbama njezina članka 28., ili im se protivi primjena mehanizma pojma komisionara i izvan ugovora o nalogu bez zastupanja.

- 21 Stoga, sud koji je uputio zahtjev najprije želi utvrditi treba li navedene odredbe tumačiti na način da se pojam komisionara primjenjuje kada porezni obveznik gradi objekt u skladu s potrebama djelatnosti druge pravne osobe, s ciljem zadržavanja vlasništva nad objektom i, nakon njegova dovršetka, isključivo davanja objekta u zakup toj drugoj pravnoj osobi.
- 22 Zatim, sud koji je uputio zahtjev traži da se utvrdi treba li iste odredbe tumačiti na način da, u situaciji kao što je ona u predmetnom slučaju, izvođač treba ponovno fakturirati troškove ulaganja koji se odnose na izgradnju objekta na teret pravne osobe kojoj će taj objekt dati u zakup kada bude dovršen i naplatiti pripadajući PDV od te pravne osobe, te je li navedeni izvođač obvezan ponovno fakturirati troškove ulaganja i pripadajući PDV kada konačno prestane s izvođenjem građevinskih radova zbog drastičnog smanjenja gospodarske djelatnosti navedene pravne osobe zbog toga što bi ta osoba uskoro mogla postati nesolventna.
- 23 Naposljetku, sud koji je uputio zahtjev želi utvrditi treba li odredbe Direktive 2006/112 i opća načela europskog prava tumačiti na način da porezna tijela mogu izmijeniti kvalifikaciju transakcija poreznog obveznika ne uzimajući u obzir odredbe ugovora koje je taj porezni obveznik sklopio, čak i ako predmetni ugovori nisu fiktivni, te dopuštaju li odredbe navedene direktive i, konkretno, načelo pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, ili im se protivi to da porezna tijela opozovu ranija priznavanja poreznom obvezniku prava na odbitak PDV-a.